

Meteen veel vrijheid gekregen

Ben Beerens hielp op het bedrijf van zijn ouders altijd al mee en wilde ook in de agrarische tak verder, maar niet per se op een eigen bedrijf. Inmiddels is het toch zo ver gekomen.

Per 1 januari 2010 heeft Ben Beerens Greenfarm aan de Groenstraat 6 in Hoogeloon helemaal overgenomen van zijn ouders. Het andere bedrijf van de familie Beerens, dat aan de Groenstraat 4a, is een maatschap van hem en zijn vader Hendrik en zijn moeder Maria.

Vader Hendrik: „Paul Bos, specialist bedrijfsovername van ABAB, heeft ons begeleid. Je moet er altijd iemand bijhalen die er veel verstand van heeft. We hebben onder begeleiding van Paul Bos een gesprek met alle kinderen gehad.” Het scheelt dat de overname nu alleen de locatie Greenfarm betrof. Het ouderlijk huis en bedrijf blijven nog hetzelfde.

Ben: „Het is fijn om op een bepaalde leeftijd iets op je eigen naam te hebben. Als we één locatie hadden gehad, was het overnameproces veel ingrijpender. Met de overnamesom wordt de locatie Groenstraat 4a verder ontwikkeld. We hebben nu nog geen ander huis in het dorp voor mijn ouders hoeven te kopen, dat scheelt natuurlijk. De moeilijkste vraag is vaak: hoeveel hebben de ouders nodig om van te leven? Dat zijn vragen voor de eventuele volgende bedrijfsovername.”

De jongste zoon Niels (17) heeft nu nog geen interesse, maar dat kan nog komen. De overnamebedragen kwamen uit ABAB-berekeningen. „We hadden gelukkig goede jaren gehad, dus dat was gemakkelijker met de overname”, licht Ben toe. Hendrik: „Ik hoor wel van anderen

MONIQUE VAN LOON-VAN DUJINHOVEN

Ben Beerens: „We werken altijd met een leeftijdsverschil van minimaal 10 weken tussen beide koppels. Dat werkt het mooist qua arbeidsverdeling en financiering”

dat ze de overname zo verschrikkelijk vinden, maar zo ervaar ik het niet.”

Meer kennis van de kippen

Vader Hendrik weet hoe het is, een bedrijf overnemen. Hij ging in 1965 als 18-jarige met zijn vader in maatschap. Dit was de eerste agrarische maatschap in Noord-Brabant; het duurde ruim een half jaar voordat de Kamer van Koophandel hiervoor toestemming gaf. In 1974 nam Hendrik het bedrijf over. Het bedrijf omvatte toen 16.000 vleeskuike-ouderdieren, 8.000 opfokdieren, zeugen en akkerbouw. Hendrik trouwde met buurmeisje Maria en samen kregen ze vijf kinderen: Ben, Rianne, Mieke, Carin en Niels.

Zoon Ben, geboren in 1979, ging na de havo naar de HAS Den Bosch. „Ik hielp thuis wel altijd mee en wilde de agrarische richting in. Een eigen bedrijf was toen nog niet de drijfveer.” Ben liep stage op het pluimveebedrijf van Ron Jacobs in Hongarije en maakte een afstudeerproject voor broederij Van Lith en Saweco. Na zijn afstuderen in 2000, op 21-jarige leeftijd twijfelde hij nog. Ben: „Ik heb nog gesolliciteerd bij DLV, maar koos toch voor het ei-

gen bedrijf. We hadden drie takken, dus er was ruimte genoeg voor ons pap en mij.”

Hendrik: „Onze Ben werkte wel mee in de akkerbouw, maar had er weinig passie voor. Ben ging de administratie van de akkerbouw en varkens doen om te monitoren wat we aan het doen waren. Hij heeft er twee jaar aan gerekend en toen besloten we de grond en de varkensschuren samen met andere ondernemers te exploiteren. We doen dit op basis van marktprijzen zodat we nog verbonden blijven met de sector.”

Bens vader vervolgt: „Vanaf het begin had ik al in de gaten dat Ben meer kennis van kippen had dan ik. Niet meer ervaring, maar vanuit zijn studie meer kennis en die paste hij toe.” Ben: „De eerste ronde mocht ik al zelf bepalen hoeveel voer ik de kippen gaf. Ik vind het knap dat ons pap mij zo vrij heeft gelaten. Leen de Zwarte, toen adviseur van Cobb, begeleidde mij en daar heb ik veel van geleerd.” Hendrik blikt terug: „Toen ik begon kreeg ik thuis ook veel vrijheid en heb ik veel van voorlichters Herman Bloemen en Martien Schroijen geleerd. Met aardappelen potten en rooien kwamen we soms te weinig in de stal. De resultaten bij de kippen waren in

bedrijfs
overname

Zoon Ben: „De eerste ronde mocht ik al zelf bepalen hoeveel voer ik de kippen gaf. Ik vind het knap dat pap mij zo vrij heeft gelaten.”
Vader Hendrik: „Vanaf het begin had ik al in de gaten dat Ben meer kennis van kippen had dan ik, vanuit zijn studie”

april en oktober altijd slechter. Sinds Ben thuis werkt is dat gelukkig niet meer zo.”

Ben woont sinds een half jaar samen met Karin van den Tillaart. Ze heeft haar baan in de zorg opgezegd en werkt nu vaak samen met Maria die al meer dan 34 jaar in de kippenstallen werkt.

Bijgekocht bedrijf werd Greenfarm

In 1988 kocht familie Beerens het bedrijf van de burens op Groenstraat 6. In 1996 werd op het voormalige rundveebedrijf de eerste pluimveestal van 22 bij 70 gebouwd. De tweede stal volgde in 2003, het vogelpestjaar. „Met extra leegstand en een ruikoppel was het fijn om met de bouw bezig te zijn”, zegt Ben. Eind 2003, na de vogelpest, ging Ben in het huis op Groenstraat 6 wonen. In de praktijk is het zo gegroeid dat Hendrik de gebouwen voor zijn rekening neemt: „Ik regel de ruwbouw, maar ik overleg natuurlijk wel met Ben. En Ben regelt de inrichting. Dat zijn nieuwere technieken en daar kan Ben beter mee omgaan.”

De ontwikkelingen op Groenstraat 6 gingen verder en in 2005 en 2009 werden twee stallen van elk 24 bij 105 bijgebouwd. Het

bedrijf, Greenfarm (www.greenfarm.nl), telt 53.000 hennen en bijbehorende hanen. Dit is het bedrijf dat Ben heeft overgenomen. Het bedrijf op Groenstraat 4a (maatschap van Ben met zijn vader en moeder) huisvest nu 19.000 hennen en bijbehorende hanen.

Familie Beerens betreft al jaren de kippen van opfokorganisatie Pluvita. De afzet van de broedeieren regelen ze altijd zelf. Nu gaan de broedeieren naar Plumex en nemen ze voer af van Agrifirm. Familie Beerens heeft een vaste medewerker Simon en enkele weekend- en vakantiewerkers in dienst. In de praktijk werkt iedereen overal. Ben: „We werken altijd met een leeftijdsverschil van minimaal 10 weken tussen beide koppels. Dat werkt het mooist qua arbeidsverdeling en financiering.”

‘Praat er veel over’

Vader en zoon praten levendig over de samenwerking. „Ik snap nu eigenlijk niet dat je mij al direct de jonge hennen liet kopen.” „Och, die vrijheid kreeg ik vroeger ook.” „We zijn het eigenlijk ook best vaak oneens geweest.” „Maar dat was gewoon discussie.” „Ja, we zeggen de dingen soms fel tegen el-

kaar.” De samenwerking verloopt volgens vader en zoon soepel. Ben: „Iedereen doet waar hij goed in is. En in de loop van de jaren groeien bepaalde werkzaamheden zo. Je pakt eerder dingen op die je leuk vindt.”

Over enkele maanden wordt Hendrik 65. Hij geeft aan dat hij nog sturing wil blijven geven. „Hij stuurt nu nog meer dan hij denkt”, zegt Ben. Over het voordeel van een bedrijfsovername in familiesfeer zegt Hendrik dat je meer betrokken blijft, je kunt nog op het bedrijf blijven komen. „Het voelt nog ‘eigen.’” Nadeel van een familieovername is dat er financieel anders onderhandeld wordt.

Als tips geven vader en zoon mee: „Begin op tijd aan de overname, praat er veel over. Het is een heel proces. Als je aan ziet komen dat het niet lukt, kun je nog bijsturen.” Op de vraag wat je beslist niet moet doen bij een bedrijfsovername in familiesfeer zeggen beiden dat je niet met de eerste de beste accountant het proces in moet gaan. „Huur echte professionals in die al veel overnames gerealiseerd hebben. Je moet mensen laten doen waar ze goed in zijn”, besluit Hendrik.

Monique van Loon-van Duijnhoven